

at „svag“ adoption betragtedes som mindre værdifuld, hvad der ville kunne volde fortræd overfor „svagt“ adopterede børn. Ved at udelade kommissionens forslag om en sideordnet „svag“ adoptionsform var lovforslaget på linie med forslag, der var fremsat eller ville blive fremsat i Finland, Norge og Sverige.

I folketingsudvalgets betænkning stillede et mindretal (venstres medlemmer af udvalget) ændringsforslag om indførelse af „svag“ adoption som foreslået i kommissionsudkastet (dog uden bestemmelsen om adgang for adoptanten til at indtræde i retten til underholdsbidrag fra forældrene). Ændringsforslaget forkastedes ved 2. behandling med 107 stemmer mod 37.

I de i kapitel 2 indeholdte bestemmelser var der iøvrigt kun foretaget redaktionelle ændringer i forhold til 1923-loven.

Kapitel 3. Ophævelse. (§§ 16—23).

Efter 1923-loven kunne et adoptionsforhold ophæves af *justitsministeriet*, når adoptanten og adoptivbarnet var enige derom og adoptivbarnet var over 21 år. Endvidere kunne forholdet ophæves ved *dom*, når det skønnedes at være af væsentlig betydning for adoptivbarnet, samt når adoptivbarnet havde forset sig groft mod adoptanten eller hans nærmeste eller førte et lastefuldt eller forbryderisk liv. I alle tilfælde af ophævelse bortfaldt adoptionens retsvirkninger, og retsforholdet mellem adoptivbarnet og dets virkelige slægt genopstod.

Den nye lov opretholder den hidtidige adgang til at ophæve adoptionsforholdet *administrativt* og indfører som ny regel, at justitsministeriet, når adoptionsforældrene er døde, på begæring af forældrene kan ophæve adoptivforholdet, såfremt det må anses for bedst stemmende med barnets tarv (§ 16). I dette tilfælde genindtræder barnet i retsforholdet til den virkelige slægt.

Som ny regel indføres i § 17 adgang til efter påstand at ophæve adoptionsforholdet *ved dom*, såfremt adoptivbarnet viser sig at lide af *åndssvaghed eller sindssygdom* i en sådan grad, at det ville være åbenbart ubilligt at forlange forholdet opretholdt, og lidelsen hidrører fra tiden før adoptionen, uden at adoptanten var bekendt dermed. Sag herom må anlægges inden 5 år fra adoptionsbevillingens dato.